

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 731/2021
25.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александар Савић, адвокат у ..., против тужене ОШ „Јосиф Костић“ из Лесковца, коју заступа Градско правобранилаштво града Лесковца, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 41/20 од 21.01.2020. године, у седници већа од 25.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 41/20 од 21.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 149/18 од 10.09.2019. године одбијен је примарни тужбени захтев да се обавезе тужена да тужилци исплати на име накнаде регреса за коришћење годишњег одмора за 2015. годину, за 2016. годину и за 2017. годину исплати износе означене у изреци за сваку годину појединачно, са законском затезном каматом на свако појединачно потраживање. Истим ставом изреке одбијен је као неоснован и тужбени захтев којим је тражила да суд обавезе тужену да јој на име накнаде трошкова за исхрану у току рада, за период од септембра 2014. године до августа 2017. године исплати месечне износе како је наведено у изреци са законском затезном каматом на свако појединачно потраживање. У ставу другом одбијен је евентуални тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезе тужени да са њом закључи анекс уговора о раду, којим му признаје право на накнаду трошкова за исхрану у току рада и за регрес за коришћење годишњег одмора и утврђује њихову висину, а накнаду трошкова за исхрану у току рада изрази у новчаном износу, почев од дана подношења тужбе, те уколико тужена то не учини, да се ова пресуда има сматрати правним основом за утврђивање висине накнаде трошкова за исхрану у току рада и накнаде трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора и њихову исплату, почев од дана подношења тужбе и изражавања накнаде трошкова за исхрану у току рада у новчаном износу у исплатним листама. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове поступка у износу од 37.751,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 41/20 од 21.01.2020. године одбијена је жалба тужиоца, потврђена првостепена пресуда у ставу првом и другом, док је иста преиначена у погледу одлуке о трошковима тако што је обавезана тужена да тужилци

на име трошкова поступка накнади износ од 17.237,00 динара, док је у преосталом делу захтев тужене одбијен. У ставу трећем одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, с обзиром на то да није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе. Наиме, предмет спора у овом случају је потраживање накнаде регреса за коришћење годишњег одмора и накнаде за исхрану у току рада. Нижестепени судови су одбили тужбени захтев налазећи да је тужилци исплаћена тражена накнада кроз укупан коефицијент за обрачун и исплату плата у јавним службама, што је у складу са Законом о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 34/01...21/16), Уредбом о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама, Посебним колективним уговором за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика („Службени гласник РС“, бр. 21/15), као ни претходно важећи Посебан колективни уговор („Службени гласник РС“, бр. 12/09), на основу чега је одлучено као у првом ставу изреке. О тужбеном захтеву судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањима и правним основом. Стога у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за исплату поднета је 22.02.2018. године, а побијана другостепена пресуда донета је 21.01.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 483.730,42 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**